

אבל אני החלטתי: אני לא חוזרת. אני עוברת לתחום אחר לא רק לעילוי נשמתה

ולגעת באמנות שכל כך קרובה ללבי - וכל זאת באופן חופשי, בלי שמחליטים עבורי מה לעשות. גיליתי שדווקא זה מה שפותח לי את הראש ואת החשיבה".

תוכלי לשתף אותנו ברגעים שבהם חלום ישן ומסודר מעקצץ בך?

"כל עסק בריא ותקין חווה עליות וירידות", היא משיבה מיד. "יש תקופות של עומס שבהן אני כמעט 'לא נושמת', עובדת יום שלם ברצף בלי לנוח, קופצת הביתה לשעה לראות מה קורה ושהכל בסדר עם הילדים - וחוזרת למשרד עם שקית חלב וסדרה של כוסות לקפה... כך, אני יושבת אל תוך הלילה על פרויקטים, חושקת שיניים ויודעת שגם התקופה הזו תעבור, כפי שהיה עם כל אלו שקדמו לה.

"אלו בהחלט זמנים שעובדת שכירה כמעט לא פוגשת בהם", היא מוסיפה. "אני משתדלת לא לחשוב על מציאות אחרת ולהבין כי זו המציאות שנרשמה עבורי, וגם - להזכר בתקופות הנוחות שיש רק לי. למשל, בין פורים לפסח העבודה בדרך כלל ישנונית יותר, ולעומת רוב נשות ישראל - יש לי זמן לנוח מעט מהשיגרה השוחקת והאינטנסיבית ולנקות ברוגע לקראת פסח. בתקופה הזו אני גם משקיעה יותר בשיווק, מתכננת איך לקדם את העסק".

איזה מסר את מוצאת בתוך העיסוק שלך?

"ככל שעובר הזמן", היא מהורהרת, "אני מבינה יותר ויותר שהפרנסה שלי היא כל כולה משמים. ורק משם. להבדיל מאשה שעובדת כשכירה, אני חיה על המילים: 'הזן את העולם כולו'. בכל יום בבוקר אני קמה, ויחד עם המודה אני מבקשת מהקב"ה שיזמן לי לקוחות טובים, שיביא לי את הפרנסה בכבוד ובנחת ושיהיה לי יום מוצלח בעבודה. אני חושבת שאלו רגעים שמגיעים יחד עם העבודה כעצמאית ורק נשים כמוני יכולות לחוות אותם חזק כל כך - התלות המוחלטת הזו בקב"ה, וההבנה כי את התלוש בסוף החודש ובעצם בכל יום עבודה - רק הוא ירשום לי, בחתימת ידו הפתוחה והרחבה!"

מה מגיבה הסביבה שלך, ששמעה ממך תמיד על המקום השונה שרצית להגיע אליו?

"ישנן אלו ששמחות אתי, מחמיאות מכל הלב ומציניות בפרגון כי התחום דווקא מתאים לי מאד ומאחלות שאצליח בנישה שפניתי אליה בסופו של דבר. לעומתן, יש כאלה שמעגלות עיניים ומבררות: 'אה, עצמאית? אז איך יש לך פרנסה? איך את מסתדרת? מה, כל חודש מחדש את בלחץ מההכנסות ומההוצאות?'..."

"אני מבינה מאיפה מגיעות השאלות, אבל רואה את הדברים האלו כל כך אחרת היום. אלו שאלות של פחד, של חוסר אמונה ושל נשים שלא יודעות מה זה באמת להיות עצמאית - כשאצלי, התרגום הוא אחד: להיות עצמאית זה אומר להשען עם כל הכח על מי שמנהל את כל העולם. מי שמביא לנו את החיים בכל בוקר מחדש - מביא גם את הכסף, 'מזונותיו' של אדם קצובים לו מראש השנה ועד ראש השנה, ומה שנקבע- מגיע אלינו עד הבית, במשלוח ספיישל. ההבדל היחיד הוא, שכעצמאית - זכיתי לראות זאת בכל פעם בחושי!"

שיותר. כשנפטרה, ביקשו ממני לשוב לעבודה, אבל אני החלטתי: אני לא חוזרת. אני עוברת לתחום אחר לא רק לעילוי נשמתה, אלא גם לעילוי נשמת... החלטתי שאני רוצה לנצל את החיים ולעסוק במה שהנשמה שלי תעדיף. בטוח שמידת ההצלחה והס"ד הרבה שאני זוכה לראות, מגיעה בזכות אמי שמביטה על מה שבניתי כבקשתה ובשבילה, לעילוי נשמתה ולזכותה".

איזה מסר את משגרת לנו מתוך חיי היומיום שלך?

"החיים יקרים", היא מעוררת. "הגר"ש פינקוס זצ"ל היה שואל את מתפללי בית הכנסת שלו - באיזה 'אבינו מלכנו' אתם בוכים יותר מהשאר? וכל אחד ענה מה שענה. אמר הרב פינקוס: אני מכון ומתחנן ב'נא אל תשיבנו ריקם מלפניך', והסביר: הנשמה נשלחת לעולם כדי לשוב עם שקים מלאים. הצער הכי גדול שיכול חלילה להיות ליהודי הוא, לשוב עם שקים ריקים אל הקב"ה. חייבים לדאוג למלא".

שטח פתוח: שדה העצמאיות

נוחתת: גב' חני ינקלביץ, עורכת סרטונים והדמיית בתלת מימד

"מאז שאני זוכרת את עצמי", היא פותחת, "היה לי ברור שאהיה שכירה. אני זוכרת את עצמי מדמינת איך ייראה סדר היום שלי בתור שכירה, עד שאפילו היתה לי תוכנית סדורה מה אעשה בזמן הנסיעה לעבודה.

"לא ידעתי במה אעבוד, אבל היה לי ברור שזאת תהיה עבודה מעניינת, והכי חשוב - שלא אצטרך להתעסק עם כל כאב הראש שכרוך עם המילה 'עצמאית'. מיד אחרי סיום הלימודים, התחלתי לחתור לכיוון היעד הוותיק שלי - מציאת עבודה כשכירה. אבל לא אחרי תקופה כזו, הבנתי שהקב"ה כיוון את דרכי אחרת", היא משתפת. "היה לי קשה מאד בתחילה 'לזרום' עם הרעיון, למחוק חלומות ילדות שנטו שנים ארוכות ולקמט אל האשפה דמיונות סדורים היטב. לא רציתי להאמין שזה אמיתי, אבל יום אחד מצאתי את עצמי במשרד קטן, מסתובבת בכסא מנהלים מהודר ופותחת יומן הזמנות ללקוחות הראשונים. טוב, לא באמת...", היא מחייכת, "אבל מה שכן נכון מכל התיאור הזה הוא, שהייתי לגמרי עצמאית. בלי מעסיקה, בלי לוח זמנים מוכתב ובלי משכורת מסודרת.

"בתחילה, הפרט האחרון הוא זה שהפריע לי. חלמתי על תלוש מסודר, משכורת רציפה.

"חלפו שנתיים, והן היו לא קלות בכלל. השנתיים הללו כללו עבודה אינטנסיבית, ממש מסביב לשעון, בהשגת לקוחות ובהמון מאמץ, בלי תוצאות מידיות כלל. זה היה מאתגר מאד", היא אומרת בכנות. "אבל כאשר חלפו השנתיים הללו, מצאתי את עצמי מודה ש... כן, אני נהנית מהעיסוק שלי, אוהבת לבטא את היצירתיות שבי, לחשוב על רעיונות חדשים, ליצור בתלת מימד